

Anakreon halála

*A nagy tirannusz csarnokában,
Hol márványok mind a kövek,
Ül a telt holdas éjszakában
Anakreon, a szent öreg.*

*A tenger csókolja a márványt,
Moraja lány álomzene,
Minthogyha villogtatva fáty'lát
Száz nympa kórust lejtene!*

*A fehér márványoszlopoknak
Szűz teste messze kiragyog,
Rájuk halvány derűt csókolnak
Az álmodozó csillagok.*

*A tibiák enyelgő búját
Irigyeli a csalogány,
És Anakreon koszoruját
Hüs szél csókolja homlokán.*

*S a mig az éjben, ragyogásban
Egy mámoros csillag leszáll,
Megsejti édes borzongással
Anakreon, hogy vége már!*

*Föláll. Ó-bort önt a kehelybe,
Ezüst kehelybe biborost,
És uj rózsákra heveredve
Az ifjakkak parancsot oszt:*

*Szent fiatalság, szüzi formák,
Lebegjetek lágyan körül,
Felejtse mind arasznyi sorsát,
Az élet él, akar, örül!*

*Legyen ma tánc csupán az élet,
Legyen a sóhaj csak zene!*

*Szeressétek ma még a vénet,
Mielőtt bucsút intene!*

*Bathyllos jöjj, ó hadd szorítsam
Szívemre ifjuságodat,
Az élet lángborát kiittam,
S elzengtem a lángdalokat!*

*De lelke fiatal pogányság,
Ezt lehelem beléd ma még,
Mig nem gyúlnak a hajnalfáklyák
És nem szürkül a barna ég!*

*...Már végem. Arcod mosolyogva
A biboros peploszba rejtsd!
Ne halld, hogy a sok ujjongó dalt
Egy tompa hörgés fojtja meg!*